

[Pernille Sams]

er blevet hørt, og der findes garanteret noget konstruktivt i alle de svar, der er indkommet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg var meget glad for fru Pernille Sams' sidste bemærkning om, at man fra konservativ side er fuldstændig klar over, at vi har et alvorligt problem, som vi skal have gjort noget ved, og derfor forstod jeg den bemærkning således, at man ville være konstruktiv. Lad os have forskellige opfattelser af, hvilke veje vi skal gå, og lad os få problemet belyst, det er jeg selvfølgelig helt enig med fru Pernille Sams i.

Men jeg synes ikke, man skal se bort fra, at fru Pernille Sams også sagde, at der er kapital nok, men koblingen mangler, og derfor er der ikke brug for at lave nye skattefinansierede garantiordninger. Jeg synes, at man hellere ligesom skulle gøre det op og sige, hvad det er, man vil medvirke med her.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Problemet er jo, må jeg sige til den ærede forrige taler, at der er kapital nok, men at kapitalen ikke finder derhen, hvor der er mest risiko. Og når vi skal sætte noget i gang, er der netop en risiko.

Gennem tiderne – lige så lang tid, som jeg kan huske tilbage, og det er efterhånden nogle år – har vi ikke fundet noget andet system til at få investeret i noget risikabelt end ved at lave et statslån, der skulle komme indirekte via skatterne, så folk har fulgt de beløb på samme måde, som de følger deres egne penge. Det har nu engang været den måde, man har fået mest ud af det på, og det er på den måde, vores velfærdssamfund er grundlagt og bygget op. Jeg siger ikke, at vi ikke meget gerne vil finde en anden løsning; men det er utrolig svært, og derfor tror vi, at regeringen har savet sig selv i benet ved at fjerne den løsning, der hidtil har bragt landet dertil, hvor det er nu.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må give hr. Kai Dige Bach ret i, at selvfølgelig har vi brug for det konstruktive, og at det selvfølgelig er rigtigt, når det bliver sagt, at det netop er en utrolig svær opgave at få lavet

koblingen mellem de nye kapitalkoncentrationer, som er skabt via pensionsordninger, og en hel masse andre systemer, før man kan sige, at her har vi fundet en model, der gør, at vi kan indgå i et fornuftigt samarbejde. Men det er jo til gavn for erhvervslivet. Der er ikke tale om, at man på nogen måde kommer i den situation, at det bare er noget, der spildes; der er tale om, at det skal være gode projekter, og at der skal være de nødvendige koblinger. Så jeg er ikke så nervøs.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg har flere gange fået at vide, at når jeg går på talerstolen i debatten om disse sager, ser jeg meget alvorlig ud; og det er jeg ked af, for jeg er jo egentlig et inderlig glad gemyt.

Men jeg mener, det er virkelig forfærdeligt, at man ikke kan forstå, at der ikke er noget kapital, der søger mod en risiko, hvis den kan få lov at søge til et andet sted, hvor der ikke er den samme risiko, medmindre der er en eller anden gulerod, der gør, at der også er mulighed for en større fortjeneste. For mig er det sort og hvidt, at der må være en fordel ved at løbe en større risiko, ellers er der ikke nogen, der gør det. Og hvis hr. Ole Vagn Christensen taler om de store nye kapitaldannelser, kan de kun én af to ting: De kan få en gulerod, så det kan betale sig at gå derhen, eller de kan få et spark og en ordre til at gøre det. Der er ikke andre muligheder for at få kapitalen til at bevæge sig mod strømmen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Også den sidste sætning i hr. Kai Dige Bachs indlæg om risikofordelen er jeg helt enig i. Men problemet er jo, at vi er i den situation i dag – det hører vi fra mange, mange sider – at der ikke er nogen, der er parat til at tage den risiko, og sådan som konstruktionerne er strikket sammen, interesserer de store fonde sig faktisk kun for de lidt større virksomheder og ikke de lidt mindre, der godt kunne blive større. Det er jo her, udviklingspotentialer ligger, og jeg synes, det er rimeligt, at vi forsøger at skabe en situation, hvor de også får mulighed for at kunne udvikle sig, så det hele ikke bare går i stå, når det drejer sig om de små og mellemstore virksomheder.